

Sygn. akt III AUa 1086/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz
Protokolant: sekr. sądowy Maciej Mazuryk	

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013 r. w Lublinie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy A. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 30 października 2012 r. sygn. akt VI U 640/12

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. i ustala wysokość emerytury A. S. od dnia 1 marca 2012 roku w kwocie (...),(...) ((...)) złotych;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz A. S. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. Akt III AUa 1086/12

UZASADNIENIE

A. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 16.03.2012 r. o przeliczeniu emerytury. W uzasadnieniu zarzucił błędne zastosowanie do wyliczenia wysokości świadczenia art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, podczas gdy korzystniejsze jest wyliczenie w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazano, że po uprawomocnieniu się decyzji ustalającej wysokość emerytury w oparciu o art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, na podstawie której jest wypłacane świadczenie w wysokości obliczonej według art. 26 ustawy, emeryturę tą

traktuje się jak emeryturę przyznaną na nowych zasadach. Zatem zdaniem organu rentowego brak jest możliwości przeliczenia świadczenia w myśl art. 109-113 ustawy, bowiem dotyczą one świadczeń przyznanych na starych zasadach.

Wyrokiem z dnia 30 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Radomiu oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

A. S. urodzony w dniu (...) ma przyznane prawo do emerytury od dnia 22.03.2011 r. wobec spełnienia przesłanek określonych w art. 27 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ponieważ po osiągnięciu wieku emerytalnego 65 lat wnioskodawca do 31.03.2011 r. był zatrudniony w (...) w R. organ rentowy zgodnie z art. 55 w/w ustawy dwiema decyzjami z dnia 21.04.2011 r. wyliczył wysokość świadczenia na podstawie art. 26 i art. 53 ustawy. Wysokość emerytury wyliczona w sposób określony w art. 53 ustawy okazała się mniej korzystna, w związku z czym wnioskodawca miał wypłacaną emeryturę obliczoną w sposób określony w art. 26 ustawy, czego nie kwestionował. Od dnia 4.04.2011 r. wnioskodawca ponownie podjął zatrudnienie.

W dniu 14.03.2012 r. A. S. wystąpił do ZUS z wnioskiem o przeliczenie emerytury na podstawie art. 105 ustawy emerytalnej, do którego dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za 2011 rok.

W dniu 16.03.2012 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję przeliczając świadczenie w sposób określony w art. 108 ust. 2,3 i 4 w/w ustawy.

Sąd podniósł, że art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS umożliwia ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach (art. 27) według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. (tj. na zasadach art. 26), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 65 lat życia w przypadku mężczyzn i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 r., a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53. Bezsporne jest, że emerytura wnioskodawcy wyliczona na podstawie art. 26 była korzystniejsza i taką emeryturę skarżący pobierał. Zdaniem Sądu powyższy przepis nie przewiduje jednak możliwości ponownego wyboru sposobu przeliczenia świadczenia po ustaleniu prawa do emerytury i odnosi się tylko do sytuacji pierwotnego nabycia prawa do świadczenia. Skoro wnioskodawca składając wniosek o emeryturę skorzystał z możliwości określonej w art. 55 ustawy i w efekcie została mu przyznana i wypłacana emerytura obliczona w myśl art. 26, konsekwentnie do ponownego ustalenia wysokości świadczenia będą miały zastosowanie normy określone w art. 108 w/w ustawy.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c oddalił odwołanie uznając decyzję organu rentowego za zgodną z prawem.

Od tego wyroku apelację wniósł A. S.. Wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną interpretację art. 55 i 108, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ich bezpodstawne zastosowanie do przeliczenia emerytury po przepracowanym roku

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę wyroku i decyzji zakładu Ubezpieczeń Społecznych poprzez uwzględnienie wniosku i przyznanie prawa do przeliczenia emerytury od 22 marca 2012 roku zgodnie z art. 109 – 113 ustawy, bądź uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna .

Interpretacja przedstawionych przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS dokonana przez organ rentowy a następnie zaakceptowana przez Sąd I instancji nie jest trafna. Przedstawiony pogląd, ograniczający możliwość przeliczenia świadczenia wobec osoby, co do której miał zastosowanie art. 55 ustawy wyłącznie do zasad określonych w art. 108 nie znajduje żadnego oparcia w obowiązującym stanie prawnym.

Zgodnie z art. 55 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr. 153 z późn. zm.) - ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Bezsporne jest, że emerytura wnioskodawcy wyliczona na podstawie art. 26 była korzystniejsza i w takiej wysokości emeryturę skarżący pobierał.

Art. 55 ustawy nie stanowi jednak samodzielnej podstawy przyznania emerytury, umożliwia jedynie ustalenie najbardziej korzystnej wysokości świadczenia przyznanego na podstawie art. 27 . Umożliwia on ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. (tj. na zasadach art. 26), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 60/65 lat życia i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 r., a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53. Warunki te spełnił A. S. i mógł skorzystać z możliwości przewidzianej art. 55 ustawy. Brak jest jakichkolwiek argumentów , za przyjęciem tezy, że w takim wypadku do ponownego ustalenia wysokości świadczenia w przypadku dalszego kontynuowania zatrudnienia będą miały zastosowanie wyłącznie normy określone w art. 108 w/w ustawy.

Artykuł 108 ustawy regulujący sposób przeliczenia świadczeń odnosi się do emerytur określonych w art. 24 i 24a. Przepis ten nie zawiera odesłania do przeliczenia emerytury ubezpieczonych, którzy uzyskali to prawo na podstawie art. 27 i mieli ją jedynie obliczoną zgodnie z art. 55 ustawy.

Organ rentowy w toku procesu przedstawił hipotetyczne wyliczenie wysokości emerytury z zastosowaniem reguł określonych w art. 109-113 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Przeliczenie świadczenia A. S. od 1 marca 2012 roku tj. od miesiąca złożenia wniosku z zastosowaniem reguł określonych w art. 109–113 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kształtuje się następująco: wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2002 do 2011 roku wynosi 222% (jest wyższy od wskaźnika przyjmowanego w na dzień nabycia prawa do emerytury), a wysokość emerytury wynosi kwotę 4602,92 zł (k. 14).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.